

СПРАВА VI

Передмістя

Сюжет, усі імена, персонажі
та події цієї гри повністю вигадані.

Усі збіги з реальними особами
(живими чи померлими)
або подіями абсолютно випадкові.

Цього року в Клівленді ще не було гарної погоди. Місяць лютий видався не тільки холодним, а й похмурим. Ви швидко добігаєте від стоянки до кафе й заходите всередину. Вас огортає тепло та запах свіжозмелених зерен. Ви замовляєте чашку кави, сідаєте за столик біля вікна й гортаєте новини на телефоні, очікуючи Смітті. Через кілька хвилин разом з холодним лютневим повітрям у кафе заходить молодий чоловік у светрі з логотипом Бетмена. Він стривожено озирається. Зустрівшись поглядом з вами, він підходить до вашого столика, сідає і бурмоче собі під ніс: «Добридень». Ви відразу переходите до діла:

— *Навіщо ти зайшов у той будинок?*

Він мовчки дивиться у вікно.

— *Навіщо ти зайшов у той будинок?* — терпляче повторюєте ви. — *Ти щось там шукав? Це ти її вбив?*

— *Ні, ви що!* — вигукує він. — *Я ж не ідіот.*

— *Тоді що там трапилося?*

► Прочитайте ДОПИТ@601

запитати його, що він знає про цей район і про місцевих жителів

#602

ВІЇЗД

2 год

Ви паркуєтеся біля будинку № 602 на Донв'ю-стріт. Двір перед ним занедбаний. Сама будівля видається крихітною на тлі великих сусідських будинків. Рама одного вікна обвуглена. Ви згадуєте, що директорка Ровленд розповідала про пожежу. Навпроти будинку стоїть голова відділу криміналістів, гидливо витираючи черевики об траву. Побачивши вас, він махає рукою.

— Срана робота, — посміхається він, указуючи собі під ноги. — Скоро підїде ще одна група криміналістів, вони заберуть решту речдоків на аналіз, тому у вас не так багато часу, щоб оглянути це місце. Тільки акуратно, не наслідіть.

Зазвичай звіт судмедексперта для поліції та «Антареса» треба чекати доволі довго. Однак якщо судмедексперта трохи поквапити, можна отримати попередні результати вже через кілька годин.

Ви під'їжджаєте до будівлі суду, проходите через металодетектор, обмінюєтеся парою слів з охоронцями й спускаєтеся в підвал, де розташований кабінет доктора Пайна, консультанта «Антареса».

У кабінеті доктора прохолодно. Пайн тримає в руках видруковану першу версію звіту. З виразу його обличчя ви розумієте, що там нічого цікавого. Може, більше деталей з'явиться в детальному звіті, але й чекати доведеться довше.

Ви вирішуєте прочитати видрукований документ.

► Прочитайте ФАЙЛ@603

обговорити звіт з доктором Пайном

Перший набір найважливіших речових доказів, знайдених на місці злочину, уже в лабораторії. Експерти проводять аналізи. Додаткові результати з'являться пізніше, коли закінчить працювати друга команда криміналістів.

Ви підіймаєтеся на шостий поверх, проходите через скляні кабінки відділу криміналістики й заходите в лабораторію. Шість комп'ютерів зустрічають вас рівним блакитним світлом. Ви крокуєте до найближчого з них і вибираєте в меню «Звіт криміналістів». Ввівши номер справи та особистий код доступу, ви відправляєте файли всім своїм колегам в «Антаресі», а також видруковуєте їх для себе.

Виходячи з лабораторії, ви проходите повз двох детективів з іншої команди «Антареса». Вони так захоплено обговорюють якусь справу про вкрадений годинник, що навіть не помічають вас.

Зайшовши в ліфт, ви починаєте читати звіт.

► Прочитайте ФАЙЛ@604

Ви стукаєте у двері будинку Роуз Флаверс, сподіваючись, що вона вдома.

На щастя, вам відчиняють доволі швидко. Роуз Флаверс, жінка років п'ятдесяти, запрошує вас пройти у вітальню. Там ви починаєте розпитувати її. Ви дізнаєтеся, що Роуз добре знала сусідів і що вона часто спілкувалася з Сюзанною Новак.

— Така гарна дівчина... Шкода, що вона зустріла цього мерзотника?

— Мерзотника? Це ви про кого?

— Як це про кого? Про Тома Ричардса, спортсмена!

— Вони були знайомі? Ви впевнені?

— Звісно! Коли вона жила тут, ну, до пожежі, я іноді бачила, як вона сідала в його автівку. Я намагалася відмовити її, але вона навіть слухати не хотіла. Сюзанна не тямилася від нього, і Ричардс користувався цим. Він боявся тільки того, що про цей роман дізнається його дружина Меліса.

— А вона дізналася?

— Сюзанна думала, що ні... Але напевне не можна сказати.

Роуз Флаверс явно не в захваті від цієї особи — її обличчя скривилося від однієї згадки про місис Ричардс. Ви дякуєте жінці та залишаєте про всяк випадок свою візитівку.

Розпитати місис Флаверс про
зникнення Сюзанни

На щастя, зараз у місті немає заторів. Ви швидко добираетесь до лабораторії. Ліфт теж не доводиться чекати — ви відразу підіймаєтесь на сьомий поверх, де працюють спеціалісти з балістики.

Ви кладете пістолет у спеціальний контейнер і чекаєте. Через п'ять хвилин ваш пакет забирає неголений лаборант, від якого тхне тютюновим димом.

Ви надягаєте лабораторний халат і йдете за ним. Ви хочете якнайшвидше отримати результати. Ви гадаєте, що ваша присутність може послужити стимулом.

Нарешті попередні аналізи завершені. Ви чекаєте біля принтера й хапаєте ще теплий лист звіту.

Пістолет: «Sig Sauer P938», калібр 9 мм.

Власник: Том Ричардс

Пістолет придбано 17 березня 1998 року в магазині «Стрілецька зброя Мармака».

За останні сім днів з пістолета стріляли один раз. Усі кулі, крім однієї, у магазині. Пістолету надано статус речового доказу, він залишиться в лабораторії для подальших аналізів.

СМ: AST76T-RTW42H

З пістолета зняті відбитки пальців, але їх практично неможливо розпізнати:

СД: xxxxZx-x4xxx2

#607

ВІЇЗД

1 год

Будинок № 607 на Донв'ю-стріт виглядає чистим і доглянутим. На жаль, вдома нікого немає. Ви заходите в базу даних «Антареса», знаходите номер Роберта Докса, що проживає за цією адресою, і дзвоните йому.

З розмови ви дізнаєтеся, що він та його дружина працюють у міській адміністрації. Вони їдуть на роботу о 7:00 AM разом, по дорозі завозять сина до школи. Ніхто з них не міг чути постріли або когось бачити.

— Після того як сталася пожежа, у цьому будинку ніхто не жив, ніхто не намагався його викупити та відремонтувати. Іноді в ньому збирається всіляка наволоч. Мій син Патрик кілька разів бачив, як хтось заходив усередину через задні двері. Ми повідомляли в поліцію, але вони відмахнулися. Здається, останні кілька днів там знову хтось був. Ми сказали Патрику, щоб він тримався якнайдалі від паркану.

1 год

Том Ричардс приходить на зустріч хвилина у хвилину. На ньому спортивний костюм із символікою «Клівленд Кавальєрс». Ви запрошуєте його до конференц-зали й запускаєте систему «Антареса».

— Ви стверджуєте, що 12 лютого, з 8 до 9 АМ, ви прямували на роботу на «Квікен-Лонс-арену» 📶. Коли ви доїхали, було майже 9. Усе було так?

— Не зовсім. Я потрапив у затор, тому під'їхав до арени трохи пізніше, десь о 9:30 (СРС).

— Ви знали Сюзанну Новак?

— Так, вона дочка наших сусідів. Тобто колишніх сусідів. Ці люди загинули в тій пожежі... (СРС).

— Ви контактували з Сюзанною Новак з дня її зникнення?

— Ні. Чому це раптом? (ВРС)

— Це просто питання. Не хвилюйтеся так.

— Не хвилюватися, кажете... Цій нишпорці Катлі тільки й треба, що причепитися до моїх слів, а потім нашкодити мені.

— Ви про Мері Катлу, журналістку? Заспокойтеся, ми нічого не повідомлятимемо пресі. Поки що....

Ви витримуєте паузу.

Родина Бунів мешкає в будинку № 609 на Дон-в'ю-стріт. Вас дивує, що місис Бун доглядає за газон-ом у таку паскудну погоду.

— Вас можна на хвилинку, мем?

— Я вже говорила з поліцією. Я не чула пострі-лів. Я нічого не знаю. Я не знайома з людьми, які жили в тому будинку. Я поселилася тут два роки тому. Я вже все розповіла. Більше нічого не знаю.

— І, звісно, 12 лютого ви не бачили нічого див-ного?

— Абсолютно нічого, — відповідає місис Бун, хитаючи головою. — Кажу вам, це був звичай-нісінький день. Ну, хіба що ця божевільна Мелі-са Ричардс знову почала бігати. Я зіткнулася з нею того ранку, повертаючись додому. Вона ледь дихала і була червона як рак. Я гадала, що вона у кращій формі. Справді божевільна.

— Що ви маєте на увазі?

— Саме те, що кажу. Мій зять працює в держ-клініці в психіатричному відділенні, так він бачив, як вона приходила туди на якісь тести. Кажу вам, вона божевільна.

1 год

Ви сидите перед екраном, міркуючи над тим, як підтвердити, що Том Ричардс справді був на грі 16 червня 2015 року. Варіант із камерами ви вже відкинули: менеджер «Квікен-Лонс-арени» повідомив телефоном, що записи видалили ще два роки тому. Однак вам порадили запитати в розповсюджувача квитків. Водночас один комп'ютер шукає кадри з Ричардсом у записах трансляцій спортивного телеканалу, а другий — фотографії того дня у твіттері. Ричардс міг засвітитися будь-де.

Скориставшись порадою, ви телефонуєте в компанію, яка займалася продажем квитків і взагалі питаннями пропуску глядачів. Вам відповідає жінка. Вона не знає, чи є якась інформація від 2015 року, тому з'єднує вас з іншим працівником. Вас перемикають кілька разів, і щоразу на тому кінці чується усе молодший голос. Коли ви чуєте голос, що, мабуть, належить старшокласнику, то готові вже кинути трубку.

1 год

Іноді детективам доводиться йти навпомацки, опрацьовуючи навіть ненадійні зачіпки. Це якраз один з таких випадків. Ви вивчаєте сайт компанії «Приборкання вогню». У будь-якому разі в будинку Ричардсів справді були проблеми з вентиляцією та каміном. Бувши зіркою спорту, Том Ричардс тоді влаштував великий скандал. Відділ зв'язків з громадськістю зреагував не найкращим способом, і репутація компанії зазнала удару.

Ви берете телефон і набираєте номер. Вам відповідає втомлений від життя чоловік середнього віку.

— Майк Джерард, «Приборкання вогню», чим можу допомогти?

— Вітаю, я хочу дізнатися про проблеми з каміном, які трапилися три роки тому в районі, де мешкає Том Ричардс.

— Відчепіться від мене, шляк би вас трафив!

2 год

Поліціанти знайшли цього чоловіка не відразу. Утім, і довго шукати не довелося — усе-таки не голова картелю, а звичайний вуличний дилер. Під час затримання він вештався біля школи. Це був досвідчений дилер. З собою товару він не мав.

Ви дивитеся на нього через непроникне скло. Він спокійно сидить у кімнаті, поки йому машинально зачитують права. Трохи почекавши, ви починаєте допит.

1 год

Том Ричардс входить у кімнату для допитів агентства «Антарес». Він блідий як смерть. Перед ним, як і перед вами, висять екрани. На одному змінюються фотографії з місця злочину, на другому — фотографії, зроблені після пожежі, а на третьому — фотографії з фіналу НБА 2015 року.

Ви починаєте допит.

#614

ДЕПАРТАМЕНТ ПОЛІЦІЇ

1 год

У цю пору року вестибюль поліцейного відділка покритий шаром бруду й талого снігу з вулиці. Ви тут ненадовго. Ви хочете лише ознайомитися зі звітом про пожежу, що сталася в будинку № 602 на Донв'ю-стріт у 2015 році.

► Прочитайте ФАЙЛ@614

Ви домовляєтеся зустрітися з Семюелем Кроппером, командиром пожежної бригади. Ви займаєте столик у невеликому кафе навпроти парку й замовляєте каву. Через десять хвилин приходить широкоплечий смаглявий чоловік, віком за п'ятдесят. Він кидає вимокле пальто на спинку стільця і сідає навпроти вас.

— Як ви пам'ятаєте, я розслідую справу, пов'язану з пожежею на Донв'ю-стріт. Чоловік і дружина загинули, задихнувшись димом, а їхня донька зникла. Ви займалися гасінням пожежі.

— Так, того дня ми всією бригадою дивилися гру, уболівали за наших, усе-таки фінал НБА. Незабутнє видовище. Усі містяни були прикуті до екранів. Здавалося, того дня навіть злочинці взяли вихідний.

— Говорили, що подружжя отруїлося чадним газом. Що ніхто не підпалював будинок і не утримував їх усередині.

Будинок № 616 на Донв'ю-стріт впадає в око своїми розмірами й доглянутим фасадом. Коли ви підходите до дверей і стукаєте, зсередини долинає собаче гавкання. Вам відчиняє жінка середнього віку в спортивному костюмі. У неї під ногами в'ється невеличкий песик, вишкіряючи на вас зуби. Ви кажете, що хотіли б поставити кілька запитань про вбивство у сусідньому будинку.

— Ми маємо інформацію, що в момент убивства вас не було вдома, — кажете ви, поглядаючи у звіт поліції.

— Після того як мій чоловік поїхав на роботу, я вирушила на пробіжку. Я повернулася після дев'ятої години.

— Значить, ви не чули пострілів?

— Ні.

— Ви не помічали нічого підозрілого вранці?

— Ні, усе було як завжди.

— Ви бігаєте сама? Хтось може це підтвердити?

— Я бігаю там, за будинком, — вона підходить до вікна та розсуває штори. — Дивіться, вікна виходять на поле, там нічого немає, тільки сніг і бруд. Утім, того дня я зустріла одну людину. Ми перетнулися з Бетті Бун з 609-го будинку. Вона може підтвердити. А що, мене в чомусь підозрюють?

— Вам нема про що турбуватися, ми просто розпитуємо місцевих жителів. Дякую за інформацію. Якщо згадаєте щось іще, будь ласка, зателефонуйте нам.

Ви даєте жінці візитівку й ідете до виходу, намагаючись не наступити на її песика.

запитати, чи вона має в будинку зброю

— Хто вам наказав?

— Мер. Тоні Мілос. І зять Дена Гілберта ☹, місцевого багатія. Я не зміг зібрати свідчення. Свідків або не було вдома, або вони говорили неправду з якихось причин. Узяти хоч ту жіночку, Мелісу, курва, Ричардс... На допиті звивалася, як вуж, а я не міг нічого вдіяти. Вона не могла навіть точно сказати, дивилася ту гру чи ні. Спершу казала, що вигулювала собак, але потім згадала, що залишилася вдома, бо в неї нібито розболілася голова. Господи, ці собаки, у неї ціла зграя, сруть усюди. Ще ми робили ставки на те, коли від неї піде чоловік... Здавалося, що вона була готова кинутися на кожного зустрічного.

— У неї був роман на стороні?

— Мені звідки знати? У мене було два трупи, судмедексперт, який стверджував, що вони померли внаслідок отруєння чадним газом, і мер, який наполягав, щоб я зайнявся важливішими справами. Розпитайте сусідів. Кажуть, що сусіди завжди все знають, хіба не так?

запитати про місце злочину

НОВІ
ЗАЧІПКИ

► Досьє на Тоні Мілоса —
ІМ'Я@ТоніМілос

► Досьє на Мелісу Ричардс —
ІМ'Я@МелісаРичардс

Мері Катла погодилася зустрітися в одному кафе в центрі міста. Коли ви приїжджаєте, журналістка вже п'є каву й щось дивиться в ноутбук. Ви підходите до столика. Вона всміхається вам і закриває ноутбук. Вона вдягнена у спортивному стилі, а її сиве волосся зав'язане у хвіст.

— Чим я можу вам допомогти? — питає вона.

— Мені потрібна інформація про Тома Ричардса. Його ім'я фігурувало у справі про пожежу в червні 2015 року. Ви пам'ятаєте?

— Так, його сусіди загинули, поки тривала гра. Сумна історія.

— Я прочитав його досьє та його свідчення. Ви можете до цього щось додати?

— Він цікава людина. Як і будь-яка молода зірка спорту, він вів розкішний спосіб життя. Його часто бачили разом з міською елітою, зокрема з мером і великими підприємцями. Він мав дружину, але бігав за кожною спідницею. Так було до фіналу, у якому його команда зазнала поразки. Після того його ніби підмінили. Тома Ричардса начебто більше не тішили ані гроші, ані слава, ані жінки. Він продовжував виходити на люди, але завжди разом з дружиною.

Територія, яку займає держклініка, більша ніж деякі провінційні містечка. У величезній будівлі ви ледь знаходите психіатричне відділення. Майже всі тут зайняті пацієнтами або представниками фармацевтичних компаній. На щастя, у відділенні працюють люди, яких поліція зазвичай залучає до різних справ. Через пів години вам нарешті допомагають знайти зятя місис Бун. Ви питаєте його про Мелісу Ричардс. Вам пощастило: Меліса Ричардс не була його пацієнткою, тому він не зобов'язаний зберігати лікарську таємницю. Однак він не має доступу до результатів тестів, які вона проходила.

Він розповідає, що Мелісу обстежували в цій клініці багато років тому. Вона була важким підлітком, типовою «принцесою», яка заїдалася з іншими школярами, ображала й принижувала їх. Юна Меліса дивилася на всіх зверхньо, але їй усе сходило з рук, бо вона була красунею і дуже дбала про свій зовнішній вигляд.

НОВІ
ЗАЧІПКИ

► Витратити 1 та 1 зі спільного запасу, щоб отримати доступ до медичної картки Меліси Ричардс

2 год

Ви домовляєтеся зустрітися з Джеймсом Люктауном у кафе недалеко від відділка поліції. Цей невисокий худорлявий чоловік зовсім не схожий на колишнього копа. Однак він відразу розвіює ваші сумніви, замовивши каву та пончик. Старих звичок так просто не позбудешся.

— Ви розслідували справу про пожежу на Донв'ю-стріт у 2015 році, чи не так?

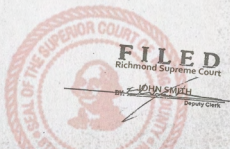
— Так, це був я. Добре пам'ятаю той день, 16 червня 2015 року. Вирішальний день для «Кавальєрс»... І такий трагічний. Мало того що поразка, так ще й пожежа з двома трупами. Вони отруїлися чадним газом. Через два дні мені наказали закрити цю справу.

► Прочитайте #617

Як завжди, ви проходите всі стандартні етапи, щоб потрапити в будівлю суду: стоянка, охорона, лабіринт коридорів. Нарешті ви добираєтеся до архіву, залишаєте запит і чекаєте. Документи приносять доволі швидко.

► Прочитайте ФАЙЛ@621

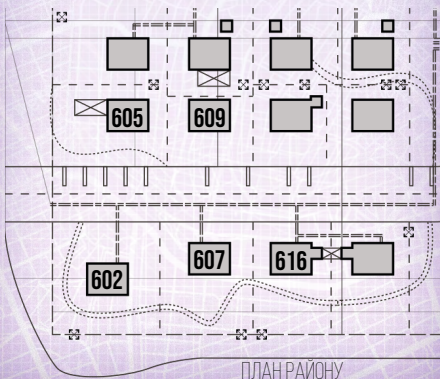

1 год

З вікон будинку № 602 на Донв'ю-стріт видно кілька інших сусідніх будинків. Ви заходите в систему й робите запит на інформацію про цей район.

Майже миттєво система «Антареса» надає вам детальну мапу.

**НОВІ
ЗАЧІПКИ**

- Розпитати сусідів з будинку № 605 на Донв'ю-стріт — **#605, виїзд**
- Розпитати сусідів з будинку № 607 на Донв'ю-стріт — **#607, виїзд**
- Розпитати сусідів з будинку № 609 на Донв'ю-стріт — **#609, виїзд**

1 год

Двоє поліціантів садять Джерарда на стілець у кімнаті для допитів.

— Дякую, можете йти, — кажете ви поліціантам, і вони виходять. — Містере Джерард, ми ведемо серйозне розслідування. Поліція припустилася помилки, не звернувшись до вас ще тоді. Ви тут, щоб виправити це непорозуміння. Будь ласка, розкажіть свою версію.

Містер Джерард робить кілька глибоких вдихів і починає розповідь.

— На той момент моя компанія була новачком на ринку. Грошей у неї було вкладено чимало. Я рвав дупу вдень і вночі. Наша найкраща модель просто не могла дати збій, якщо її навмисне не пошкодити. Однак це трапилося двічі за один місяць! Перший раз у будинку цього гравця з «Кавальєрс». Я особисто перевірів пристрій на предмет несправності. Ми поставили новий пристрій, а старий я залишив собі. Досі його зберігаю.

— А що було другого разу?

— Це взагалі якесь божевілля. Друга несправність, ще й відразу після першої. Я вліз у такі борги, що розплачуюся досі. У Новаків була та сама модель, що й у баскетболіста. У всіх їхніх сусідів теж, я ж цілу партію продав. Після пожежі всі від них відмовилися. Мене ніхто не хотів слухати. Я говорив... і зараз кажу, що пристрої не могли зламатися. Я впевнений, що хтось спеціально пошкодив їх. Однак поліціанти чхати на це хотіли. Коли справу закрили, я забрав собі другий пристрій, щоб іще раз оглянути. Повторюю, у ньому хтось копирсався, інакше пристрій був би справний.

відправити обидва пристрої
на дослідження в лабораторію

